

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2228/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Тања Секулић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Милић, адвокат из ..., ради уређења личних односа и виђења детета, одлучујући о ревизији тужиле – противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 51/2021 од 09.02.2021. године, у седници одржаној 27.05.2021, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле – противтужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 51/2021 од 09.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П2 76/20 од 25.11.2020. године, првим ставом изреке, уређен је начин одржавања личних односа тужиле – противтужене, као мајке, са мал. ћерком ВВ из ..., тако што ће се виђање мајке и мал. ВВ одвијати у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад у Неготину, сваке прве и треће недеље у месецу, у недељу од 12,00 до 14,00 часова, без присуства оца, а у присуству стручног радника Центра за социјални рад у Неготину и то почев од дана правноснажности пресуде, па надаље, све док се не успоставе услови за евентуалну промену одлуке, па се тужени – противтужилац обавезује да предње омогући. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 51/2021 од 09.02.2021. године, одбијена је као као неоснована жалба тужиле – противтужене и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила - противтужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде које би биле од утицаја на законитост и правилност побијане одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у ванбрачној заједници почев од 2006. године до 05.06.2017. године, када је тужила напустила заједнички дом странака у ... и вратила се у ..., где и данас живи. У ванбрачној заједници странака рођена је мал. ВВ ... године, која је после прекида заједнице странака остала да живи у кући туженог у Тужила се након престанка ванбрачне заједнице запослила, живи у кући са својим родитељима и са сином рођеним ... године, кога издржава. Родитељи тужиле су пензионери који јој помажу финансијски, а поседује стамбени објект који издаје у закуп. Тужени је средњег образовања, повремено ради физичке послове, и обрађује непокретности на свом имању и имању свог брата који живи у иностранству и који му финансијски помаже. Пријављен је на евиденцији незапослених лица и није корисник новчане накнаде. Малолетна ћерка странака сада има ... година, поседује одређени отпор према мајци, који је последица утицаја који отац има на дете, али и одговор детета на одређено понашање мајке. Надлежни орган старатељства је дао више мишљења о начину одржавања личних односа мајке и мал.детета, док према налази у мишљењу судског вештака неуропсихијатра и психолога, оба родитеља поседују скоро једнаке способности за вршење родитељског права, али измештање детета из окружења у ком живи не би било пожељно, јер би настале велике промене које би могле изазвати велике реакције и отпор детета.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о начину одржавања личних односа тужиле са малолетним дететом, као родитељем коме дете није поверено.

Чланом 3. став 1. Конвенције о праву детета прописано је да у свим активностима које се тичу деце од примарног значаја су интереси детета без обзира на то да ли их спроводе јавне или приватне институције за социјалну заштиту, судови, административни органи или законодавна тела. Ставом 2. истог члана прописано је да се државе чланице обавезују да детету обезбеде такву заштиту и бригу која је неопходна за његову добробит, узимајући у обзир права и обавезе његових родитеља, законитих старатеља или других појединаца који су правно одговорни за дете и предузимају у том циљу све потребне законодавне и административне мере. Ова обавеза преузета је чланом 6. став 1. Породичног закона, којим је прописано да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета.

Одредбама члана 61. Породичног закона, уређени су лични односи детета са родитељем са којим не живи. Одредбом става 1. истог члана, прописано је да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да право детета да одржава личне односе са родитељем са којим не живи може бити ограничено само судском одлуком, када је то у најбољем интересу детета.

Најбољи интерес детета, којим је суд дужан да се руководи у спору за заштиту права детета (члан 3. Конвенције о правима детета и члан 6. Породичног закона), је правни стандард који чини неколико елемената процене и то узраст и пол детета, његове жеље и осећања, с обзиром на узраст и зрелост, емотивне потребе. У овом случају нижестепени судови су пошли од налаза и стручног мишљења органа старатељства и правилно налазећи да је начин одржавања личних односа који је предложио орган старатељства у најбољем интересу малолетног детета, јер отац поседује одговарајуће родитељске компетенције, а имајући у виду да је овај начин одржавања личних односа малолетног детета са мајком свакако подложен контроли од стране надлежног органа старатељства, све у циљу заштите интереса малолетног детета.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови приликом доношења одлуке о начину одржавања личних односа мал.детета са родитељем са којим дете не живи, а поступајући по налогу из решења Рев 5613/2019 од 29.01.2020. године, супротно наводима ревизије, правилно проценили најбољи интерес мал. детета оценом надлежног органа старатељства и судских вештака неорупсихијатра и психолога, и одлучили да се начин одржавања личних односа тужиље и мал.детета одвија у контролисаним условима уз присуство стручног радника Центра за социјални рад. Приликом одлучивања, судови су имали у виду све околности овог случаја, првенствено да се мал. ВВ полако ослобађа отпора према мајци, па су ценећи потребе и обавезе детета, као и могућности мајке да виђа мал. ћерку и узимајући у обзир да мајка живи у другом граду и да је запослена, те да није у могућности да радним даном посећује дете, правилно одлучили о начину одржавања личних односа уз корективни надзор надлежног органа старатељства. Супротно ревизијским наводима, а имајући у виду утврђено чињенично стање, најбољи интерес малолетног детета правилно је утврђен сагласно Породичном закону, због чега су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права неосновани. Код наведеног, и ревизијски наводи којима се указује да је на начин како је одлучено побијаном одлуком у погледу одређеног термина одржавања контакта са мал.дететом (недеља), тужиља онемогућена да извршава одлуку суда због немогућности превоза недељом, нису од утицаја јер се у овом спору цени првенствено интерес мал.детета, који је примаран у односу на интерес мајке.

Остали наводи ревизије, којима се оспорава одлука о начину одржавања личног односа представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, а на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић